

An Investigation into the Confrontation between Tradition and Modernity of the Novel of "Heart of Night" by Najib Mahfoz*

Abdolahad Gheibi

Associated Professor, Azarbaijan Shahid Madani University

Parvin Khalil

M.A Student of Arabic Language and Literature, University of Ilam

Masoud Bavanpouri

Ph.D. Student of Arabic Language and Literature, Azarbaijan Shahid Madani University

Abstract

Social novels, more often than not, can be regarded as a suitable basis for reflecting the events and realities of the society. The "Heart of Night" is one of the eminent novels of Najib Mahfoz which shows some social events regarding the contemporary Egypt very well. The confrontation between tradition and modernity, which brings about changes and social transformations in the contemporary Egypt, is one of the most important event which was depicted in the novel with particular artistic and elegant features. This study sought to analyze the confrontation between tradition and modernity in the novel of "Heart of Night" by Najib Mahfoz. Moreover, the study was aimed to investigate the author's position about this issue through a descriptive-analytical method. The findings showed that Najib Mahfoz considered both tradition and modernity. In other words, he set the middle course and showed equilibrium and balance regarding tradition and modernity. He called for the positive aspects of tradition and modernity while showing competition between tradition and modernity. Najib Mahfoz also pointed out that, philosophically, the movement of life on one of the pillars of instincts and nature or rationalism to failure and destruction. On the other hand, he payed attention to traditionalism without entering the modern world and believed that the abandonment of traditions and entry into modernity would eventually tend to defeat the human beings as all the needs of the individuals will not be met in the shadow of one-dimensional life.

Key words: Social Novel, Heart of Night, Tradition, Modernity, Najib Mahfoz, Contemporary Egypt.

* -Received on: 19/07/2018

Accepted on:25/12/2018

-Email: Abdolahad@azaruniv.ac.ir

-DOI: 10.30479/lm.2018.1544

بررسی تقابل سنت و مدرنیته در رمان «قلبُ اللیل» نجیب محفوظ*

عبدالاحد غیبی، دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

پروین خلیلی، کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه ایلام

مسعود باوانپوری، دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

چکیده

رمان‌های اجتماعی بیش از آثار دیگر می‌توانند بستری مناسب برای بازتاب حوادث و واقعیت‌های جامعه باشند. رمان «قلبُ اللیل» از برجسته‌ترین آثار نجیب محفوظ است که به خوبی توanstه برخی حوادث و رویدادهای اجتماعی معاصر در مصر را بازتاب دهد. از جمله این حوادث مهم، تقابل میان سنت و مدرنیته است که با هنرمندی و ظرافت خاصی در این رمان به تصویر کشیده شده است. این مقاله بر آن است تا با روش توصیفی- تحلیلی، تقابل سنت و مدرنیته و موضع‌گیری نویسنده در خصوص این گفتمان را در رمان «قلبُ اللیل» بررسی کند. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که نجیب محفوظ، به هر دو مقوله نظر داشته و در این دوره گذار اجتماعی فرهنگی، جریانی میانه را برگزیده و تعادل و توازن را به نمایش گذاشته است. او با تأکید بر جنبه‌های مثبت سنت و تجدّد می‌کوشد آن دو را با یکدیگر سازش دهد. نجیب هم‌چنین خاطر نشان می‌کند که از نظر فلسفی، حرکت زندگی بر مداری واحد همچون غرایز و طبیعت یا عقل‌گرایی محض به شکست و نابودی می‌گراید؛ به باور او سنت‌گرایی صرف، بدون ورود به دنیای مدرن، یا کنار گذاشتن سنت‌ها و ورود به جهان مدرنیته نیز عاقبتی جز شکست انسان به دنبال نخواهد داشت چرا که در سایه زندگی تک بُعدی، همه نیازهای فرد برآورده نمی‌شود.

کلمات کلیدی: رمان اجتماعی، قلبُ اللیل، سنت، مدرنیته، نجیب محفوظ، مصر معاصر.

* - تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۷/۰۴/۲۸ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۷/۱۰/۰۴

- نشانی پست الکترونیکی (نویسنده مسؤول): Abdolahad@azaruniv.ac.ir

- شناسه دیجیتال (DOI): 10.30479/Irn.2018.1544

۱. مقدمه

دستاوردهای بشر در قرن بیستم، در زمینه مطالعات نجومی، یا فیزیک مدرن و کشف نسبی بودن زمان، کشف خودآگاه و ناخودآگاه در حیطه روان‌شناسی، نظریه تکامل زیستی در حیطه زیست‌شناسی و جنگ‌های جهانی ویرانگر در زمینه اخلاق اجتماعی، تفکر و جریانی را شکل داد که آن را مدرنیسم نام نهاده‌اند. (عاملی‌رضایی، ۱۳۹۱ش: ۱۳۴) و در مقابل آن سنت قرار دارد. در تعریف سنت نیز مؤلفه‌های خاصی وجود دارد؛ «سنت مجموعه باورهایی است که از نسلی به نسل دیگر قابل انتقال است». (وبر، ۱۳۶۷ش: ۳۹) به عقیده آنتونی گیدنز، نظریه‌پرداز اجتماعی بریتانیا و جهان در دوره معاصر (۱۹۳۸م) «سنت‌ها از جریان نوسازی دور نمی‌شوند و در یک ارتباط همزیستی درونی با مدرنیته درگیر هستند و حتی در جوامع مدرن نیز ادامه می‌یابند. از نظر او جوامع مدرن گرچه توانسته‌اند حیطه عمومی، مثل دموکراسی و اقتصاد را از سنتی بودن برهانند، در حیطه زندگی خانوادگی و شخصی هنوز درگیر سنت‌ها هستند. در این تعریف، مدرنیته یک جریان نوآندیشی عقلی است که از سنت شکل می‌گیرد ولی سنت را نفی می‌کند.» (گیدنز، ۱۳۸۰ش: ۸۲) مدرنیته جریانی است که نمی‌توان تعریفی دقیق برای آن ذکر کرد و تنها می‌توان گفت مدرنیته تجربه‌ای است که هر جامعه به فراخور موقعیت خود، متفاوت از جامعه‌ای دیگر آن را تجربه می‌کند. مدرنیته پدیده‌ای منعطف است به این معنی که موقعیت زمانی‌مکانی خود را باز می‌نمایاند. شاید عناصر اصلی اندیشه تجدد را بتوان چنین برشمرد: اول مانیسم، عقل‌گرایی، طبیعت، فرد‌گرایی، پیشرفت و ترقی، آزادی، برابری، لیبرالیسم، علم، کارگزاری تاریخی انسان، سکولاریسم (رک: کسرایی، ۱۳۸۴ش: ۸۸) که به دگرگونی برداشت انسان از خود، جامعه و طبیعت تعبیر می‌شود. این تغییر نگرش منجر به تغییر ارزش‌هایی شد که در تاریخ اندیشه و ادبیات انسان تأثیر گذاشت.

تأثیر مدرنیته بر مردم مصر در قرن نوزده و بیست میلادی، آنان را به سوی شرایط جدیدی رهنمون شد و نیز روشنفکران را به سوی انگاره‌های نوینی سوق داد که در این میان مفاهیمی چون: علم، لیبرالیسم، سکولاریسم، مکاتب و... به صورت دغدغه روشنفکران درآمد؛ مانند آنچه در رمان «قلبُ اللیل» نجیب محفوظ دیده می‌شود. نجیب محفوظ از نویسنده‌گان مشهور معاصر مصر در این رمان به تقابل بین سنت و تجدد پرداخته و عوامل هر کدام را شرح می‌دهد؛ چراکه تقابل آن دو باعث به چالش کشیده شدن زندگی می‌شد. او در این رمان، گذشته از اینکه به جنبه‌های مثبت سنت و مدرنیته نظر داشته و هر دو مقوله را برای زندگی انسان ضروری می‌داند، ابعاد منفی آن دو را نیز هنرمندانه بازتاب داده است. از طرفی در آن زمان «در مصر انقلاب‌هایی به وقوع پیوست و هرچند بسیاری از آرزوهای ملی، میهنه و اجتماعی محفوظ را تحقق بخشید، وی همچنان راه حلی برای آزادی عقیده در کشورش نیافت و حتی کار او دشوارتر گشت؛ زیرا نیروهای انقلابی با اعمال زور آثار فکری، فرهنگی و مطبوعاتی را به شدیدترین وجه کترول می‌کردند.» (عیساوی، ۱۹۹۷م: ۲۸). نجیب هنرمندانه این موضوع

را در اثر خویش بازتاب داده است. این پژوهش بر آن است تا با روش توصیفی-تحلیلی، تقابل سنت و

مدرنیته در رمان «قلب اللیل» نجیب محفوظ بررسی کند و به این سوالات پاسخ گوید:

۱- با توجه به تقابل سنت و مدرنیته، نجیب محفوظ در رمان قلب اللیل چه برداشتی از سنت و تجدد دارد؟

۲- تقابل سنت و مدرنیته در رمان مذکور چگونه است؟

در ادامه مقاله، بعد از بیان پیشینه پژوهش و خلاصه‌ای از رمان، به بررسی تقابل سنت و مدنیته در این رمان خواهیم پرداخت.

۲. پیشینه پژوهش

در باب تقابل سنت و مدرنیته در عرصه ادبیات پژوهش‌هایی به صورت پراکنده انجام گرفته است. از جمله مقاله «قابل سنت و مدرنیته در رمان اجتماعی پس از انقلاب اسلامی» نوشته مریم عاملی‌رضایی در مجله پژوهش زبان و ادبیات فارسی، ش ۲۵، ۱۳۹۱، صص ۱۳۳-۱۶۱، به چاپ رسیده است. پژوهشگر به این نتیجه رسیده است که در رمان‌های دهه ثصت، تقابل سنت و تجدد به شکل واضح بویژه در اعتراض به صنعتی شدن، مظاهر مادی مدرنیته و از دست رفتن سنت‌ها دیده می‌شود؛ اما در دهه هفتاد و هشتاد این تجربه درونی شده و به شکل سرگردانی و گاه سنت‌گرایی بروز یافته است.

« محله عولادجان میراث شهری در تقابل سنت و مدرنیته» از نعیمه رضایی و همکاران، مقاله دیگری است که در دوفصلنامه معماری ایران، ش ۷، ۱۳۹۴، صص ۲۰-۳۴، به زیور طبع آراسته شده است. در این پژوهش میراث شهری محله عولادجان به عنوان یکی از پنج محله تشکیل‌دهنده شهر تهران در دوره صفوی، از منظر تقابل سنت و مدرنیته بررسی شده است.

هم‌چنین مقاله «قابل سنت و مدرنیته، کشمکش گفتمانی در الگوهای بازنمایی» نوشته سهیلا صادقی فسایی و همکاران در نشریه زن در فرهنگ و هنر، دوره ۶، ش ۱، ۱۳۷۳، صص ۹۴-۱۱۸، به چاپ رسیده است که هدف از این پژوهش تحلیل نشانه‌شناختی شیوه‌های بازنمایی روابط دختر و پسر در سریال‌های تلویزیونی بوده و نشان داده که این روابط در سریال‌های مختلف در مجموع سه قاب گفتمانی متفاوت؛ گفتمان سنتی، نیمه سنتی و مدرن بروز یافته و هر کدام از این گونه‌ها با دلالت‌های رسانه‌ای مختلفی رمزگذاری شده است.

در ارتباط با رمان «قلب اللیل» نجیب محفوظ پژوهشی در باب ترجمه آن انجام گرفته به نام «نقد ترجمه فارسی رمان «قلب اللیل» با عنوان «دل شب» بر اساس الگوی گارسیس» نوشته علی صیادانی و همکاران که در نشریه پژوهش‌های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، ش ۱۶، ۱۳۹۶، صص ۸۷-۱۱۸، چاپ شده است. نویسنده‌گان در این مقاله به نقد چگونگی ترجمة این رمان براساس الگوی گارسیس

همت گماشته‌اند؛ اما چنانکه مشاهده می‌شود در خصوص تحلیل و بررسی این رمان، تاکنون پژوهشی مستقل یا تطبیقی انجام نگرفته است. از این رو این مقاله می‌کوشد تا ضمن معرفی این رمان و ظرافت‌های هنری آن، موضوع مهم تقابل سنت و مدرنیته و یکی از چالش‌های مهم مردم مصر در برخورد با فرایند مدرن شدن را بررسی و تحلیل نماید.

۳. خلاصه رمان قلبُ اللیل

نجیب محفوظ این رمان را از زاویه دید اول شخص روایت می‌کند که شرح حال «جعفر راوی» قهرمانِ داستان و نیز تصویرگر دوره‌هایی از زندگی اوست. او فردی سرکش و طغیان‌گر است که از واقعیت موجود ناراضی است. در کودکی در دامن مادر، اصول و عقاید دین را آمیخته با خرافات و اوهام می‌آموزد. بعد از مرگ مادر به خانه پدربرگش می‌رود. پدربرگش مردی متدين است که به دین و سیاست اهمیت می‌دهد و سعی دارد نوه‌اش را براساس احکام دین بپرورد. از این رو، او را به دانشگاه «الأزهر» می‌فرستد. جعفر در این ایام با زنی کولی و ستّی به نام «مروانه» آشنا شده، دچار عشقی جنون‌آمیز می‌شود که مخالفت پدربرگش را در پی دارد. او برای رسیدن به مروانه تصمیم به ترک قصر پدربرگ و آسایش و راحتی در آن می‌گیرد و با پیوستن به یک گروه ارکستر در منجلاب استعمال مواد مخدر و خوش‌گذرانی با مروانه غرق می‌شود. بعد از بیداری از جنون عشق، از مروانه احساس نفرت کرده از او جدا می‌شود و زنی اشرافی و متمند به نام «هدی صدیق» به او اظهار علاقه و زندگی او را به کلی دگرگون می‌کند. او سعی دارد جعفر را به دنیای امروزی و متمند نزدیک کند و او را به ادامه تحصیل و کسب و کار تشویق نماید. جعفر در سایه عقل، احساس استقلال و آرامش می‌کند؛ اما عقل نیز به او خیانت کرده و پس از آنکه بحث‌های سیاسی بالا می‌گیرد، دوستش محمد شکرون او را در نهان نسبت به هدی صدیق و استادش سعدکبیر بدگمان می‌سازد. او با مخالفت با نظریات سیاسی استادش سعدکبیر به کشمکش با او می‌پردازد تا سرانجام او را به قتل می‌رساند و راهی زندان می‌شود. بعد از خروج از زندان می‌بیند که زمان همه چیز را تغییر داده و قصر پدربرگش از بین رفته و خبری از پدربرگ، دوستان، زن و بچه‌هایش نیست و پدربرگ نیز او و اعقابش را از ارث محروم کرده است.

۴. بحث اصلی پژوهش

۴-۱. مضمون و درون‌مایه رمان

درون‌مایه این رمان تحلیل اوضاع سیاسی و نابودی طبقات اجتماعی است و نیز گستاخانواده‌های سنتی و قدیمی در برهه‌ای از تاریخ اوایل قرن بیستم مصر را تصویر می‌کند. تقابل بین سنت و مدرنیته از جمله مضامینی است که نویسنده به آن پرداخته و زمان داستان، سال ۱۹۷۵م، بستری مناسب برای این

مضامین فراهم آورده است؛ زیرا دوره گسترش مدرنیته در نیمه نخست قرن بیستم در مصر است و با توجه به این رمان، به راحتی می‌توان گفت مسأله تجداد یا مدرنیته از مهمترین محورهای بحث‌های فرهنگی، سیاسی، ادبی و حتی اقتصادی کشور مصر است. مدرنیته در اینجا همزاد شهرنشینی است و این دوران، دوران رویارویی مصر با مدرنیته و عقب ماندگی و نیز دوران بروز جریان‌های روشنفکری، جریان‌های استقلال طلبی با خاستگاه مدرن بود. از سوی دیگر، رمان مذکور بیانگر این نکته است که در سال‌های آغاز دهه هفتاد و هشتاد میلادی، مصر هنوز شکل مدرن به خود نگرفته؛ اما کم و در پایان داستان شاهد زوال خانه‌های قدیمی و ورود به دنیای مدرن هستیم.

در این دوره؛ یعنی در نیمه قرن بیستم در کشور مصر مفاهیمی همچون: آزادی و استقلال، در بستر اندیشه‌های مدرن به وجود آمد و حزب «وفد» نیز از مهمترین احزاب فعال در عرصه استقلال سیاسی و اجتماعی در مصر شناخته شد، که دارای گرایش‌های ناسیونالیسم عربی بود. در نتیجه، اصول و مفاهیمی همچون: آزادی، ملیت، جدایی دین از سیاست و نظام دموکراتیک حکومتی، رسمآ توسط حزب وفد اعلام شد. با وجود این، از اوایل قرن بیستم دو طیف اسلام‌گرای، که خواستار حفظ سنت‌ها و نیز غرب‌گرای خواستار تجدد بود، با تمام تنوع خود نتوانستند با راه حلی درخور ملت مصر را از نزاع سنت و مدرنیته عبور دهند بدین جهت در سایه این دو ویژگی، زندگی اجتماعی مردم مصر به چالش کشیده می‌شد.

۴- جایگاه زن در جامعه مدرن و سنتی و تقابل آن

جایگاه و هویت زن سنتی، در کنار خانواده و خانه‌داری در جامعه تعریف می‌شود؛ اما زن مدرن، زنی است که هویت‌یابی را در نقش اجتماعی دنبال می‌کند و دارای مهارت‌های اجتماعی، شغلی بوده و تحصیل کرده است. حضور زن در جامعه از موضوعات بحث برانگیز عصر مدرن است که از دو رویکرد به زن؛ رویکرد سنتی و رویکرد مدرن و نقش و تأثیرگذاری آن در جامعه برخاسته و نجیب محفوظ در رمان «قلبُ اللیل» این دو رویکرد سنتی و مدرن نسبت به زن را بازتاب داده است.

نجیب محفوظ در این رمان با توجه به چالش کشیدن سنت و تجداد، دو تیپ (شخصیت نوعی) متفاوت از زنان در جامعه را به نمایش می‌گذارد که بررسی این شخصیت‌ها نشان دهنده تضاد شدید بین سنت و مدرنیته است. تیپ اول شخصیت زن، «مروانه» است که از طبقه سنتی، محروم و زحمت‌کش توده مردم برخاسته است. این زن به انجام کارهایی همچون: چوپانی، نخریسی، دوشیدن چارپایان، چیدن پشم گوسفندان و خلاصه دارای یک زندگی بدلوی و تبعیدی است و به سنت‌های رایج در فرهنگ قدیمی روستا وابسته است و خصلت‌هایی؛ نظیر ستیزه‌جویی، مبارزه‌طلبی، سرکشی و طغیان‌گری را از فرهنگ روستایی و بدلوی در وجود خود دارد. جعفر، راوی زندگی او، برخورش با او را چنین

توصیف می‌کند: «أَقْبَلَتْ عَلَيْنَا قَافْلَةُ مِنَ الْأَغْنَامِ تَقْوِدُهَا إِمَرَاتٌ، تَحْيَنَا جَانِبًا لِتَوْسُّعِ لِلْقَافْلَةِ، رَأَيْتُ إِمَرَاتَيْنِ، وَهُمَا أُمٌّ وَابْنَةٌ غَالِبًا، صُورَةٌ وَاحِدَةٌ مُتَكَرِّرَةٌ، تَرْتَدِي چِلَّابَا أَسْوَدًا، مَتَنْطِقَةٌ بِزَّارٍ، حَافِيَةُ الْقَدَمَيْنِ، مَتَلَقْعَةٌ بِشَالٍ أَسْوَدٌ، وَبِرْقَعٍ فَضْنَاصَ تَطَلُّ مِنْ فَوْقِ حَافِتِهِ الْعَيْنَانِ، وَبِالْيَدِ مِغْزَلٌ.» (محفوظ، ۱۹۸۸م، ج ۴: ۶۲۱) ترجمه: «گله گوسفندی به طرف ما آمد که دو زن چوپان - که غالباً مادر و دخترند -، گله را به جلو می‌راندند. کنار رفتیم و راه را برای آن‌ها باز کردیم، تصویری تکراری، لباسی سیاه پوشیده بود، زنار به کمر بسته بود، پاهایش برنه بود و خود را در شال سیاه و روپند گشادی پیچیده بود که از گوشة آن، دو چشم سیاه دیده می‌شد و دوک نخ‌یسی در دست داشت». زندگی مروانه بدون واپستگی به سنت معنایی ندارد. برای مثال مروانه پس از ازدواج با جعفر راوی و ترک سنت‌ها و وارد شدن به دنیای جدید، زندگی اش با شادکامی دوام نمی‌آورد. او نمی‌تواند اخلاقش را با شوهر خود نرم کرده و با او سرِ سازگاری داشته باشد تا عاقبت زندگی‌شان به جدایی کشیده می‌شود.

او در پهنه زندگی بیابانی و سنتی خود، بویی از وفا و صمیمیت و نرم رویی نبرده حتی عشق را نیز تجربه نکرده است بدین سبب در زندگی خصوصی دائمًا با شوهرش درگیری و ستیزه‌جویی دارد: «هَا هِي مِرْوَانَه قَوْيَه مِتْحَدِيه سَلِيْطَهُ الْلِسَانِ، طَوِيلَهُ الْيَدِ، كَائِنَهَا خُلُقَتِ لِتَقَاتِلِ.» (همان: ۶۲۹) ترجمه: «مروانه قوی، مبارزه‌جو و تندزبان بود، دستانی دراز داشت که گویی برای مبارزه و درگیری آفریده شده است.» راوی در ادامه باز رفتارهای ناشایست مروانه را چنین تصویر می‌کند: «أَنَّنِي وَجَدْتُ أَنَّ الشَّرْكَةَ تَحْوِلُ إِلَى الْمَعْرَكَةِ، مَضْمُرَّهُ حِينَأَ وَمُعْلَنَّهُ حِينَأَ... وَهِي إِذَا غَضَبَتْ حَطَمَتْ مَا بَيْنَ يَدِيهَا، مَرْقَتْ مَلَابِسِي، طَوَّحَتْ بِكَرَاسَةِ الْأَغْنَانِ وَالتَّوَشِيحِ مِنَ النَّافِذَةِ، التَّحْمَتْ مَعِي فِي عِرَاقِكَ.» (همان: ۶۲۹) ترجمه: «دیدم که زندگی مشترک‌مان تبدیل به صحنه درگیری شده است، که گاهی پوشیده و گاهی آشکار بود. مروانه هر وقت عصبانی می‌شد تمام چیزهای دم دستش را می‌شکست. لباس‌هایم را پاره می‌کرد. سروده‌هایم را از پنجره به هوا پرت می‌کرد. سر من فریاد می‌کشید و دعوا راه می‌انداخت.»

همانطور که مشهود است، نویسنده به جنبه غریزی مروانه نیز نظر داشته و او را نمادی از غرایز مادی می‌داند که جعفر با حالتی که نویسنده از آن به «جنون» تعبیر می‌کند، به سوی او کشیده می‌شود؛ در موضوع (ازدواج جعفر با مروانه) عقل، هیچ حکم و جایگاهی ندارد و خصلت‌هایی چون عدم ثبات فکری و عقیدتی، عدم اصالت درونی جعفر راوی و نیز رذایل اخلاقی و ستیزه‌جویی مروانه زندگی آنان را به ورطه نابودی می‌کشاند. اینجاست که سنت نتوانسته از اصالت و هویت فرد پاسداری و کانون زندگی او را حفظ کند.

در تقابل با شخصیت مروانه در رمان، «هدی صدیق» نشان‌گر زن مدرنی است که با نشان دادن علاقه‌اش به جعفر و ازدواج با او، سعی دارد جعفر را به دنیای متبدن و امروزی نزدیک کند که جعفر آن را چنین توصیف می‌کند: «مِنْ نَاحِيَتِي صَادَفْتُ سَيِّدَةَ جَمِيلَةَ، كَريْمَةَ الْأَصْلِ، مِنْقَفَةَ، عَاقِلَةَ رَصِينَةَ، وَاعِدَةَ

یمعاشرة سعیدة، فملت إليها كما ينبغي لي وأحببت فكرة الارتباط بها.» (همان: ۶۳۵) ترجمه: «از جانب خودم روپروردشدم با زنی زیبا، اصیل، بافرهنگ، عاقل و باوقار که قول زندگی خوب و شایسته‌ای داد و من هم به سمت او متمایل شدم آن گونه که شایسته من بود و ایده این ارتباط با او را دوست داشتم.» او برخلاف مروانه، فردی تحصیل کرده و با فرهنگ است که به کسب علم و فعالیت داشتن و ادامه تحصیل جعفر علاقه‌مند است و سعی دارد تا شرایط ادامه تحصیل و کسب و کار را برای جعفر فراهم کند: «وکانت هدی تُساعِدُنِی، فهی مُنْقَفَّة، حاصلة على شهادة مدرِّسة أجنبية، درَست مبادى العلوم والرياضيات والأدب واللغات كما درَست العربية على مدرِّس خصوصي، وهي غَايَة في الذكاء والاستيعاب، وقد ساعدتني أكثر ممَّا ساعدني أي مدرِّس خصوصي» (محفوظ، ۱۹۸۸، ج ۴: ۶۳۶). ترجمه: «هدی به من کمک می‌کرد. او روش‌فکر و دانش آموخته یک مدرسه خارجی بود. اصول علوم، ورزش و زبان و ادبیات را فراگرفته و زبان عربی را نزد معلم خصوصی آموخته بود. خیلی باهوش بود و بیشتر از هر معلم خصوصی به من کمک می‌کرد.» هدی صدیق حتی گرداننده میهمانی‌ها و جلسات ارکستری و آوازخوانی محمد شکرون و همسرش جعفر راوی و دیگران بود. با این وجود باز زندگی جعفر راوی که براساس عقل‌گرایی مدرن بنا شده، سرانجام خوبی نداشته و به شکست و زندانی او منجر می‌شود که بعداً در این باره توضیح خواهیم داد.

نجیب محفوظ در این زمینه جنبه‌های مثبت و منفی هر کدام از سنت و تجدید را به وسیله تعامل داشتن شخصیت داستان با زن سنتی و مدرن تصویر می‌کند. خود نجیب در برخورد با دو مقوله سنت و تجدید، جریانی میانه را طرفداری می‌کند که خواستار جنبه‌های مثبت هر دو مقوله بوده و می‌خواهد دو فرهنگ را با یکدیگر سازش دهد و آنها را با هم تلفیق نماید.

۴-۳. دین و ایدئولوژی‌های مدرن

ایدئولوژی‌های مدرن هر کدام به نحوی در مسیر تحکیم دنیای مدرن و سلطه مدرنیته هستند که در آن، نه تنها نقش دین انکار می‌شود، بلکه گاهی دین با دنیای مدرن به نوعی در تعارض قرار می‌گیرد؛ چرا که در جوامع مدرن هم، احساس نیاز به دین وجود دارد. در رمان «قلب اللیل» عدم توجه به دین و ورود به دنیای مدرن و نتایج آن به وضوح قابل مشاهده است.

قابل سنت و تجدید در تقابل دیدگاه شخصیت اصلی داستان با پدربرگش درباره دین و احکام دینی و مذهبی مشخص می‌شود. در رمان دین و اعتقادات مذهبی در وجود پدربرگ قهرمان داستان هویداست. او می‌خواهش «راوی» براساس اصول دین زندگی اش را پیش ببرد؛ «او مردی است که به دنیا و دین هر دو توجه دارد، کارمند اداره کار است، به موسیقی عشق می‌ورزد و در عین حال به دین و سیاست هر دو اهمیت می‌دهد.» (محمدسعید، ۱۳۷۸: ۳۵۸) او قبلًا پسرش را به خاطر تمسک

به ماذیات و دنیای مدرن، از خانه بیرون کرده و اکنون در توجیه این عمل به نوهاش چنین می‌گوید: «إنِي أَرِي إِلْهَانَ نُوَعِينَ: إِنْسَانَ إِلَهِي وَإِنْسَانَ دُنْيَاَيِّي، الْإِنْسَانُ الْإِلَهِي هُوَ مَنْ يَعَايِشُ اللَّهَ فِي كُلِّ حِينٍ وَلَوْ كَانَ قَاطِعُ الطَّرِيقِ، وَالْإِلَهِي هُوَ مَنْ يَعَايِشُ الدُّنْيَا وَلَوْ كَانَ مِنْ رِجَالِ الدِّينِ...» (مُحْفَوظ، ۱۹۸۸، ج ۴، ۶۱۶) ترجمه: «من انسان‌ها را دو نوع می‌بینم: انسان الهی و انسان مادی، انسان الهی کسی است که در همه حال به خاطر خدا زندگی می‌کند هر چند دزد باشد و انسان مادی برای دنیا زندگی می‌کند هر چند از مردان دینی باشد.» او امید دارد که نوهاش در سایه دین و احکام آن گام بردارد و بارها به او می‌گوید: «يا جعفر، أراك جديراً بتجديد شباب شجرتنا المباركة... سِرْ مُتَابِطًا ذراع الحكمة وافعل ما تشاء. مبارك مَنْ يتَحَلى بمحبي الله.» (همان: ۶۱۶) ترجمه: «ای جعفر تو را می‌بینم که برای نوسازی شجره و اصل و نسب مبارک ما شایسته هستی. دست‌های خود را در دست حکمت بگذار و هر چه دلت می‌خواهد انجام بده. کسی که خود را آراسته به احکام دین کند، مبارک است.»

اما متأسفانه نوهاش با روحيه‌ای طغيان‌گر عليه احکام و با جواب رد به خواسته‌های پدربرزگ: «جَدِّي... إِنِي أَرْفَصُرُ» (همان: ۶۲۴) ترجمه: «پدربرزگ، من نمی‌پذيرم» از دستورات او سریچی می‌کند او کم کم از دین فاصله می‌گیرد و در دنیای تجدد و ايدئولوژی‌های مدرن غرق می‌گردد و هر لحظه به شکست و نابودی نزدیک می‌شود.

۴- بحران هویت قهرمان داستان و فروپاشی خانواده

تغيرات و تحولاتی که در غرب تحت عنوان مدرنیته اتفاق افتاده است، به سرعت از طریق دنیای اطلاعات و ارتباطات، دیگر نقاط جهان را هم تحت الشعاع قرار داده و بحران‌هایی را در زندگی مردم به وجود آورده که ملت مصر هم از این قاعده مستثنان نبود و در قرن‌های نوزدهم و بیستم ناسامانی‌های اجتماعی و خانوادگی بسیاری را در کشور مصر شاهد هستیم. نجیب محفوظ نیز برخی از این آسیب‌ها؛ نظر فروپاشی خانواده و بحران روحی افراد را در قالب رمان به خواننده عرضه می‌کند.

در رمان «قلبُ الليل»، شخصیت‌ها از طبقات متوسط جامعه و در یک خانواده هستند که با طبقه اجتماعی دیگری در ارتباط نیستند. خانواده، رمزی از صداقت و پاکی است که متأسفانه به سبب تنافضات درونی شخصیت‌ها از هم گستته می‌شود. فروپاشی خانواده در رمان، در ابتدا با رفتن «جهنر راوی» از خانه پدربرزگش به دلیل تنافض بین خواسته‌های او و پدربرزگش در زمینه سنت و تجدد نوهاش با یک کولی (مروانه) مخالف است، همان‌گونه که قبلًا با ازدواج پسرش با یک دلال مخالف بوده است. او افراد بی‌سپرست و بی‌اصل و نسب را رد می‌کند و فرزندانش را از چنین ازدواج‌هایی برهنگار می‌دارد و این باعث جدایی و دوری جعفر راوی از خانه پدربرزگ می‌شود. در نتیجه پدربرزگ عصبانی

شده و خطاب به نوهاش خشم خود را چنین بروز می‌دهد: «إنك ابن والديك» (محفوظ، ۱۹۸۸، ج: ۴) (۶۲۴). ترجمه: «الحق كه تو فرزند راستين والدين هستی.»

در واقع جعفر این ویژگی را از پدرش به ارت برده است. «نجیب محفوظ به اهمیت عنصر وراثت در رمان توجه دارد. جعفر اینک می‌خواهد دیوار قصر پدربرزگ را بشکند و به مبارزه با جاه و قید و بند برخیزد تا سرانجام با خاک یکسان شود.» (محمدسعید، ۱۳۷۸: ۳۵۸) او به پدربرزگش می‌گوید که می‌خواهد خون و آزادی را تجربه کند: «الدم والتشرد والهلواء التقى...» (محفوظ، ۱۹۸۸، ج: ۴) (۶۲۴). ترجمه: «خون، آوارگی و هوای پاک.»

در این میان، محمدشکرون دوست و فادر جعفر راوی نقش میانجی بین پدربرزگ و جعفر را وی را بازی می‌کند و وجود او می‌تواند عاملی مؤثر در پیوند خانوادگی باشد. او به جعفر پیشنهاد رابطه با پدربرزگ و ازدواج با مروانه می‌دهد؛ اما جعفر با بیان این که این دو با هم تناقض دارند، خواسته او را رد می‌کند: «كلا... كلا... إتها أشياء متنافرة جداً، وقد اخترت...» (همان: ۶۲۴) ترجمه: «هرگز، هرگز، این‌ها با هم متناقض‌اند. من راهم را انتخاب کرده‌ام که...» هر چند در ادامه باز فروپاشی خانواده با جدایی جعفر از مروانه رخ می‌دهد.

فروپاشی خانواده به خاطر ترک سنت‌ها و روی‌آوردن به تجلد، بحران روحی جعفر راوی را تشدید می‌کند. او هر چند دارای روحی جنونی و سرکش می‌شود، ولی بدان افتخار می‌کند. او در جواب دوستش که او را به بازگشت به خانه پدربرزگ دعوت می‌کند چنین می‌گوید: «قمت بِمُغامرة جنونية سأظلّ فخوراً بها ما حييتُ، واتي فخور أيضاً بِأني اتكيف مع أي مُستوى للحياة دون تذمر أو ضعف،... وهـا أنا أتمسـك بالصلـلـة وأرفضـنـ مـحاـلـةـ الرـجـوعـ إـلـىـ حـيـاـةـ الـقـصـرـ، أـرـفـضـ أـنـ أـكـونـ شـيخـاًـ محـترـمـاًـ وـزوـجاًـ بـيـلاًـ وـمـمارـساًـ لـلـطـقوـسـ والـتـقـالـيدـ الرـفـيعـةـ...» (همان: ۶۳۱) ترجمه: «من به یک ماجراجویی جنون‌آمیز دست زدم و تا موقع مرگ به آن افتخار می‌کنم و نیز افتخار می‌کنم که بی‌شکوه و شکایت و یا هر ضعفی با هر نوع زندگی سازش می‌کنم... من به زندگی فقیرانه و صعلوک‌وار چنگ می‌زنم ولی به خانه پدربرزگ برنمی‌گردم. نقش یک شیخ محترم یا شوهر با اصل و نسب یا دعا خوان و یا اجرا کننده آداب و رسوم رفیع اجتماعی را رد می‌کنم.» برای جعفر راوی بازگشت به خانه پدربرزگ با بازگشت به سنت‌ها و نیز دین سنتی همراه است بنابر این به سبب وجود مادی‌گرایانه‌اش، آن را رد می‌کند.

۴- احساس نوستالژیک نسبت به سنت‌ها

«نوستالژی از دیدگاه آسیب‌شناسی روانی، به رؤیایی اطلاق می‌شود که از دوران گذشته پر اقتدار نشأت بگیرد. گذشته‌ای که دیگر وجود ندارد و بازسازی آن ممکن نیست.» (شریفیان، ۱۳۸۷: ۲۰۷) این گذشته برای قهرمان اصلی داستان، با سنت‌های دیرین همراه است؛ سنت‌هایی که به دنبال تحولات

اجتماعی، از محیط رخت بربرسته و جعفر راوی شخصیت اصلی را با حسرت در اندوهی تلخ فرو برده است.

از طرفی نیز، جعفر راوی در کودکی، شاهد مرگ پدر و مادرش بوده که حالتی شدید از تأثیر و درد بر او باقی گذاشته است، با رفتن به خانه پدربرزگ، زندگی را دارای قانونی سخت در سایه دستورات پدربرزگ و دین ستّی می‌بیند. او با حسی نوستالژیک بعد از آنکه به سن پیری رسیده، آن خاطرات تلخ بی‌سرپرست بودنش در کودکی و در خانه پدربرزگش را برای راوی داستان شرح می‌دهد: «film يراع في إعداد القصر مطالب الأطفال، لذلك لم يؤثر في شيء مثلما أثر حمار البُستانِي، وجدت فيه الصديق والملهاة وقضيتها على ظهره الوقت الطويل قاطعاً الممسي ذهاباً وإياباً، وأنا أتفادي من الغصون الدانية، وأعجبت كثيراً بالظلمية والبئر والفسقية وتمثال الطاوس الذي يتوسطها فوق عامود مرمرٍ..» (محفوظ، ۱۹۸۸م، ج ۴: ۶۱۴). ترجمه: «در آماده‌سازی قصر به خواسته‌های کودکان توجه نمی‌شد. بدین سبب، هیچ چیز مثل الاغ باغبان بر من اثر نگذاشت. او (الاغ) را دوست و سرگرمی یافتم و درحالی که مواطن شاخه‌های درختان بودم، مدت زیادی را سوار بر پشت او در حال رفت و برگشت گذراندم. چاه آب، پمپ، حوض و مجسمه طاوس وسط آن، بالای ستون مرمری شگفت‌زدهام می‌کرد.»

او به گذشته‌اش پناه می‌برد و نیز با یادآوری خاطرات شیرین کودکی، آرزوی بازگشت به محله‌های قاهره را دارد که نزد پدر و مادرش به سر برده است: «وفي أوقات الفراغ كنت أجلس إلى بهجة لِتحكِي لِي الحكايات، أو أغنى، أو ألعب في الحديقة مع الحمار، وأحياناً ألاعب أبناء البستانِي والطاهي وسوقَ الحنطُور، وطيلة الوقت أتعطش لِلإنطلاق في الحرارة، وهل يمكن أن أنسى رحلاتي المتواصلة في حواري القاهرة تشنّدني يد أمي.» (همان: ۶۱۷) ترجمه: «در اوقات فراغت نزد بهجهت می‌نشتم تا قصه‌ها را برایم حکایت کند یا آواز می‌خواندم یا در باغ الاغ‌سواری می‌کردم و گاهی هم با بچه‌های باغبان، آشپز و درشکه‌چی بازی می‌کردم در تمام مدت آرزوی بازگشت به محله را داشتم. مگر ممکن است رفتن به محله‌های قاهره را در حالی که مادرم دست مرأة محكم گرفته بود، فراموش کنم؟»

در ادامه جعفر راوی به خاطر سوءتفاهم پیش آمده بین او و استادش سعدکبیر، او را در دفتر کار به قتل رسانده، به زندان می‌افتد. او مطابق منطق دنیای تجلد، بعد از خروج از زندان، زندگی و خانه پدربرزگ را آنگونه که بوده، نمی‌یابد حتی می‌بیند از پدربرزگش خبری نیست و خانه به ویرانه و خرابه و جای ولگردها تبدیل شده است: «وقدت تحت سور القصر الشاهق وهو قائم كالجبل، وتسللت إلى العصفة نحو الباب الكبير، فأدهشني أن أحده موارباً... دفعت الباب قليلاً ودخلت فرأيت منظراً لم أتوقعه، لم أتصوره، لم يجر لي في خاطري، لا الحديقة هناك ولا السلاملك، لا أخلاق العبيير، لا زقرقة العصافير، ولكن الخراقة متaramia وآکواام من النفايات ونفر من الصعاليك.» (همان: ۶۴۷) ترجمه: «زیر دیوار کاخ بلند همچون کوه، ایستادم. به طرف پیچک سمت درب بزرگ رفتم، چون در را نیمه‌باز یافتم، مات و مبهوت شدم... در را کمی هل دادم و داخل شدم. منظره عجیبی دیدم که نه انتظارش را داشتم و نه هیچ وقت تصورش را می‌کردم. نه از باغ

خبری بود و نه از سالن پذیرایی، نه از آمیزه‌هایی از بوهای خوش، نه از جیک جیک گنجشک‌ها. ولی خرابه بزرگی با تپه‌هایی از آشغال و گروهی از راهزنان دیدم.» او حتی از دوستانش خصوصاً محمدشکرون و فرزندانش نیز بی اطلاع است و به راوی داستان می‌گوید که من و فرزندانم همدیگر را نمی‌شناسیم و چنین با حسرتی نوستالتیک می‌گوید که نام و نشانی از آنان ندارد: «یطيب لی أحياناً أتخيل حياتهم وحياة أحفادي منهم، أجل، يوجد بينهم الآن قطاع الطرق والقضاء ولعلهم أكثر مما أتصور، ولعلّي أصادفهم في تخبطي فلا أعرفهم ولا يعرفونني...» (همان: ۲۶۶ ترجمه: «دوست دارم اوضاع زندگی آنها و نوه‌هایم را در خیال داشته باشم. بله، میان آنها راهزن و قاضی و یا شاید بیش از تصور وجود دارد و چه بسا در ول گشتن روزانه‌ام با آنها برخورد کنم؛ اما همدیگر را نمی‌شناسیم». نجیب محفوظ به گستاخی و نابودی طبقات اجتماعی و خانوادگی اشاره می‌کند که به دنبال تجدّد‌خواهی در قرن بیستم بر مصر حاکم شد.

۴- چگونگی تحولات اجتماعی معاصر

«جوامع انسانی در گذشته بر پایه سنت‌ها استقرار می‌یافتدند و اساس ارتباط میان آدم‌ها سنت بود. همگان با احترام گذاشتن به این سنت‌ها، براساس آن رفتار می‌کردند؛ اما با پیدایی جامعهٔ توده‌ای، سنت‌ها بی‌اعتبار شده‌اند» (حیدری ثابت، ۱۳۸۱: ۲۶۳) و نوعی تقابل بین سنت‌ها و تجدد به وجود آمده است. تصادم شدید بین سنت و تجدّد‌خواهی که در عصر کنونی با آن مواجه هستیم، در رمان مذکور به آهستگی صورت می‌گیرد و علاوه بر گستاخی خانوادهٔ جعفر راوی، موقعیت و زندگی او را در معرض نابودی قرار می‌دهد. او از ابتدای داستان، کودکی است که به رفتار، عادات و مناسک مذهبی اهمیت می‌دهد؛ چرا که از یکی از معانی سنت، سیره و طریقت است و این در جواب دادن او به سوالات پدربرگش پیداست:

- مَنْ أَنْذِي خَلْقَكَ؟ - اللَّهُ - وَمَنْ نَبِيَكَ؟ - سَيِّدُنَا مُحَمَّدٌ - هَلْ عَرَفْتَ الصَّلَاةَ؟ - كَلَّا - مَاذَا تَحْفَظُ مِنَ الْقُرْآنِ؟ - قَلْ هو اللَّهُ أَحَدٌ - أَلَمْ تَحْفَظِ الْفَاتِحةَ؟ - كَلَّا - وَلَمْ يَدْأَتْ بِقُلْهُ هو اللَّهُ أَحَدٌ؟ - إِنَّا نَدْعُوكَ فِي إِخْضَاعِ الْجَنِّ - هَلْ تَعْمَلُ مَعَ الْجَنِّ؟ - نَعَمْ، كَثِيرُونَ مِنْهُمْ يَقِيمُونَ فِي كَرَابِيَّتِنَا، وَهُمْ يَمْلَئُونَ مَرْجُوشَ لَيَلَّاً. » (محفوظ، ۱۹۸۸، ج ۴: ۶۱۳)

(ترجمه: «کی تو را خلق کرد؟ - خدا - پیغمبرت کیه؟ - سرورمان محمد - نماز را یاد گرفتی؟ - نمی‌دانم. - از قرآن چه حفظ کردی؟ - قل هو الله أحد. سوره فاتحه را حفظ نکردي؟ - هرگز. - چرا قل هو الله را یاد گرفتی؟ - برای استفاده از آن در به زانو درآوردن جن‌ها. - با جن‌ها ارتباط داری؟ - بله. خیلی از آنان در زیرزمین خانهٔ ما زندگی می‌کنند و شب‌ها تمام مرجوش را اشغال می‌کنند.»

این گفتگو علاوه بر نشان دادن ایمان و عقیدهٔ جعفر راوی، اعتقاد او به جن‌ها را نیز مشخص می‌کند که از عوامل آداب و رسوم سنتی است. این در حالی است که جعفر راوی کم کم از دین و سنت‌ها فاصله می‌گیرد و نصیحت‌های پی در پی پدربرگ بر او تأثیری ندارد. او می‌خواهد در سایه

عشق به مروانه وارد دنیای خون، آزادی و آوارگی شود و به پدربرگش می‌گوید که نمی‌خواهد دین را به عنوان حرفه بپذیرد حتی می‌خواهد ردا و جبهه اش را زمین بگذارد: «- والجنة والقطان؟ - سأخلعهما من توئي - إذن كفرت؟ - لا أريد الدين منهـة - ماذا تريـد أن تفعـل؟ - أـريد أن أـمارس الحـبـ وـالجنـونـ وـالقتـلـ» (همان: ۶۴۲) ترجمـهـ: «- جـبـهـ وـرـداـ چـهـ مـىـ شـودـ؟ - آـنـهاـ رـاـ درـ خـواـهـ آـورـدـ. - پـسـ كـافـرـ شـدـيـ؟ - دـينـ رـاـ بهـ عنـوانـ حـرـفـهـ نـمـىـ خـواـهـ. - چـهـ كـارـ مـىـ خـواـهـيـ بـكـنـىـ؟ - مـىـ خـواـهـمـ عـشـقـ،ـ جـنـونـ وـ قـتـلـ رـاـ تـجـربـهـ كـنـمـ.»

در ادامـهـ، تـجـلـدـ جـايـ سـنـتـهـ رـاـ درـ جـامـعـهـ مـىـ گـيرـدـ. جـعـفـرـ بـعـدـ اـزـ خـرـجـ اـزـ زـنـدانـ مـتـوجهـ مـىـ شـودـ کـهـ گـذـرـ زـمانـ هـمـهـ چـيزـ رـاـ تـغـيـيرـ دـادـهـ اـسـتـ. طـبـقـاتـ قـدـيمـيـ وـ سـتـيـ بـهـ زـوـالـ وـ نـابـودـيـ کـشـيهـ شـدهـ وـ قـصـرـ پـرـشـکـوهـ پـدـرـبـرـگـشـ باـ خـاـكـ يـكـسـانـ گـشـتهـ اـسـتـ: «لاـشـيـ إـلـاـ الـخـرـابـ يـحـيـطـ بـهـ جـدارـ شـاهـقـ وـ بـابـ عـظـيمـ،ـ وـ نـظـرـ إـلـىـ الصـعـالـيـكـ بـحـذـرـ وـارـتـيـابـ... أـمـاـ الـقـصـرـ فـقـدـ أـلـقـيـتـ عـلـيـهـ قـبـلـةـ فـيـ إـحـدـيـ الـغـارـاتـ الـجـوـيـةـ ثـمـ أـزـيلـتـ أـنـقـاضـهـ...ـ وـلـكـنـيـ قـرـرـتـ أـنـ أـجـعـلـ بـيـتـيـ فـيـ الـخـرـابـ الـمـتـخـلـقـةـ عـنـ قـصـرـ جـدـيـ،ـ وـإـنـيـ أـنـامـ فـيـهـاـ عـادـةـ مـاـ بـيـنـ الـفـجـرـ وـ الـضـحـيـ گـصـعـلـوكـ مـنـ الصـعـالـيـكـ.» (همان: ۶۴۷) تـرـجمـهـ: «جزـ خـراـبـهـ اـيـ کـهـ دـيـوارـ بلـنـدـيـ اـحـاطـهـاـشـ کـرـدـهـ بـوـدـ،ـ چـيزـ دـيـگـرـيـ نـبـودـ.ـ وـلـكـرـدـهـاـ بـاـ اـحـتـيـاطـ وـ شـكـ بـهـ مـنـ نـگـاهـ مـىـ کـرـدـنـدـ...ـ اـمـاـ خـانـهـ،ـ درـ يـكـىـ اـزـ حـمـلاتـ هـوـابـيـ دـشـمـنـ بـمـبـيـ بـدـانـ اـصـابـتـ کـرـدـهـ بـوـدـ وـ بـعـدـ وـيـرـانـهـهـاـيـ آـنـ رـاـ پـاـكـ کـرـدـهـ بـوـدـنـدـ.ـ تـصـمـيمـ گـرـفـمـ درـ خـرـابـهـ بـرـجـايـ مـانـدـهـ خـانـهـ پـدـرـبـرـگـمـ سـكـنـاـ گـزـينـمـ.ـ اـكـنـونـ طـبـقـ عـادـتـ،ـ مـانـنـدـ صـعـالـيـكـ (راهـزـنـانـ)ـ بـيـنـ فـجـرـ وـ طـلـوعـ آـفـتابـ درـ آـنـ مـىـ خـوابـ.ـ»

نجـبـ بـدـيـنـ وـسـيـلـهـ،ـ نـابـودـيـ طـبـقـاتـ اـجـتمـاعـيـ مـصـرـ رـاـ درـ قـرنـ بـيـسـتـمـ بـهـ دـنـبـالـ اـنـتـقالـ جـامـعـهـ اـزـ سـنـتـ بـهـ مـدـرـنـيـتـهـ تصـوـيـرـ مـىـ کـنـدـ: «ذـهـبـتـ إـلـىـ قـصـرـ الـحـلـمـيـةـ فـوـجـدـتـ مـكـانـهـ عـمـارـةـ شـاهـقـةـ تـمـلـكـهـاـ شـرـكـةـ تـأـمـينـ...ـ وـذـهـبـتـ أـيـضـاـ إـلـىـ عـشـشـ التـرـجمـانـ،ـ وـلـكـنـيـ لـمـ أـجـدـ لـهـ أـثـرـاـ،ـ لـقـدـ اـجـتـاحـهـاـ الـعـمـرـانـ،ـ فـتـحـوـلـتـ إـلـىـ حـيـ سـتـانـ وـمـحـطةـ بـنـزـينـ» (همان: ۶۴۶) تـرـجمـهـ: «بـهـ خـانـهـاـيـ وـاقـعـ درـ حـلـمـيـهـ رـفـمـ،ـ جـايـ آـنـ رـاـ سـاخـتـمـانـ بـلـنـدـيـ کـهـ مـتـعـلـقـ بـهـ يـكـ شـرـكـتـ بـيـمـهـ بـوـدـ،ـ گـرـفـتـهـ اـسـتـ...ـ هـمـ چـنـينـ بـهـ عـشـشـ تـرـجمـانـ رـفـمـ وـلـیـ اـثـرـیـ اـزـ آـنـ نـبـودـ وـ بـهـ جـايـ آـنـ يـكـ محلـهـ مـسـكـونـيـ،ـ بـاغـ وـ پـمـپـ بـنـزـينـ سـاخـتـهـ شـدـهـ بـوـدـ.ـ»

درـ اـيـنـجـاـ نـجـبـ بـهـ بـحـثـ سـنـتـ وـ توـسـعـهـ اـجـتمـاعـيـ وـ روـابـطـ حـاـكـمـ بـرـ آـنـ مـىـ پـرـداـزـدـ.ـ اوـ نقـشـ بـرـازـنـدـهـاـيـ بـرـايـ سـنـتـ درـ دـگـرـگـونـيـ وـ تحـولـ اـجـتمـاعـيـ قـائـلـ بـوـدـ وـ بـرـ هـمـنـوـايـهـ سـنـتـ وـ توـسـعـهـ تـأـكـيدـ مـىـ کـنـدـ بـهـ عـلـاوـهـ اوـ بـرـ حـفـظـ آـنـانـ درـ كـنـارـ توـسـعـهـ اـجـتمـاعـيـ تـأـكـيدـ مـىـ نـمـاـيـدـ.

۴- تـجـلـیـ عـقـلـ،ـ حـقـيقـتـ وـ آـزـادـیـ

بـهـ اعتـقـادـ مـاـكـسـ وـبـرـ «عـقـلـانـيـتـ وـ خـرـدـگـرـايـيـ وـ بـيـثـگـيـ بـارـزـ دـنـيـاـيـ مـدـرـنـ اـسـتـ.ـ عـقـلـانـيـتـ مـورـدـ نـظـرـ وـبـرـ،ـ عـقـلـانـيـتـيـ اـبـزارـيـ اـسـتـ.ـ عـقـلـانـيـتـيـ کـهـ بـيـ اـعـتـمـادـيـ بـهـ سـنـتـهـ،ـ بـيـ اـعـتـمـادـيـ نـسـبـتـ بـهـ شـرـايـعـ آـسـمـانـيـ درـ جـامـعـهـ سـازـيـ،ـ اـعـتـقـادـ بـهـ خـودـبـسـنـدـگـيـ اـنـسـانـ،ـ عـقـلـ وـ اـعـتـقـادـ بـهـ نقـشـ اـبـزارـيـ عـقـلـ اـزـ مـهـمـتـرـيـنـ خـصـوصـيـاتـ آـنـ شـمـرـدـهـ مـىـ شـودـ.ـ» (فـرـونـدـ،ـ ۱۳۶۸ـشـ:ـ ۲۱۴ـ؛ـ اـمـاـ اـنـسـانـ درـ سـاـيـهـ بـعـدـ عـقـلـگـرـايـيـ،ـ اـزـ حـقـيقـتـ وـ آـزـادـيـ بـهـ

دور است و برای جستجوی آزادی و حقیقت، ناچار به همسو شدن با سنت هاست. هرچند سنت ها نیز به تنهایی پاسخگوی نیازهای او نیست. چنانکه در رمان «قلبُ اللیل» مشاهده می شود و شخصیت اصلی داستان به دلیل تمسک جداگانه به هر کدام از آنها، زندگی اش به شکست می انجامد.

عفتر راوی براساس غریزه و مادی گرایی به سوی مروانه کشیده می شود. او در توجیه این کلام می گوید: «وبدت مروانة في ثوبها الجديد آية من الجمال والإثارة،... على أن نداءها ظلّ مُستبداً طاغيًّا وسيطر على حتى سيطرة كاملة حتى اعتبرت نفسى أسيراً في يد قوة لا تعرف الرحمة ولا الهوادة، ومنذ اللحظة الأولى شعرت بـأثنى حیال أثني قوية لا عمر لها تتدفق منها الفتنة والسحر والتحدى» (محفوظ، ۱۹۸۸، ج ۴: ۶۲۷) ترجمه: «مروانه با لباس نو خیلی زیبا و تحریک آمیز شده بود. صدایش بلند و سلطه گر باقی ماند و مرا تحت سلطه خویش درآورد. خود را اسیر قدرت کسی یافتم که نه عطوفت را می شناسد و نه آرامش را... از روز اول فهمیدم که در برابر زنی قوی، فتنه انگیز، جادوگر و مبارزه جو قرار گرفتهام که عمر چندانی ندارد.»

عفتر بعداً احساس خستگی و ملال کرده و نیز از حالت جنون و بی خوبیشی به خود می آید و طی کردن این راه را ناممکن می بیند در نتیجه از مروانه که رمز و نماد «مادی گرایی» است، جدا می شود و این بار براساس عقل گرایی با هدی صدیق ازدواج می کند و زندگی را با تکیه بر عقل و آزادی پیش می برد. در این قسمت عقل، آزادی و رهایی دائماً در کلام عفتر تکرار می شود و دائماً عقل را تصدیق می کند. چراکه در دنیای تجدید مفاهیم علم، عقلانیت، پیشرفت و ترقی از دغدغه های فرد در رسیدن به اهداف خود است. عفتر نیز با ازدواج با هدی با پیشرفت علم و ترجیح دادن آن به همه چیز حتی غرایز مادی، به سمت دنیای مدرن کشیده می شود. پس بین این مفاهیم با مفاهیم رایج در جامعه اسلامی و سنتی تقابل وجود دارد.

عفتر در این زمینه با توسل به عقل گرایی و مدرنیته زندگی خود را پیش می برد و از سنت ها فاصله می گیرد: «لقد انتقلت من الفوضى والمخدرات إلى حياة زوجية نقية وتحصيل للمعرفة بلا حدود، فيي نظام دقيق أفقدني الكثير من مظاهر الحرية السطحية، ولكنّه فتح لي أبواب الحرية المضيئة التي يسمو بها الإنسان على ذاته بالوعي» (همان: ۶۳۷) ترجمه: «از یک زندگی پر هرج و مرج همراه با مواد مخدر به یک زندگی مشترک پاک و آبرومندانه همراه با تحصیل علم و بدون مرز منتقل شدم. این نظم دقیق خیلی از مظاهر آزادی سطحی را از من گرفت؛ اما در برابر درهایی از آزادی روشنگر گشود که با آن، انسان به خودآگاهی می رسد.»

عفتر تکیه بر عقل و دنیای مدرن با پیشرفت عقل را، راه گریز و رهایی و پرواز به سوی حقیقت می داند. در جایی دیگر باز چنین عقل را تصدیق می کند: «لقد عشقتُ العقل وقدسته، فأحببتُ بعًا لذلِك، العقل هو ما يعمل بالمنطق والملاحظة والتجربة ليصل إلى حكم نقي...» (همان: ۶۳۷) ترجمه: «عاشق عقل و

قداست آن شدم پس حقیقت را دنبال کردم. این عقل است که با منطق، ملاحظه و تجربه کار می‌کند تا درست به نظر برسد...»

این زندگی صرفاً عقل‌گرایانه و تک‌بعدی نیز او را شکست می‌دهد و عقل به او خیانت می‌کند، زمانی که او نسبت به هدی صدیق بدگمان شده و عقل به او حکم می‌کند که استادش سعدکیر را به قتل برساند: «صورة وجهه لا يمكن أن تُنسى، أعني بعد أن غرَّتُ النصل الحاد في عنقهِ، وجههُ وهو ينطفئ هابطاً إلى قرارِ الظلمة.» (محفوظ، ۱۹۸۸، ج ۴، ۶۴۵) ترجمه: «چهره‌اش را هرگز فراموش نمی‌کنم. منظورم زمانی است که کاغذبُر را در گردش فرو بردم و چهره‌اش در حال خاموش شدن بود و بهسوی گودی تاریک می‌رفت.»

کارش به زندان کشیده می‌شود. او وقتی متوجه می‌شود که باز اشتباه گذشته را تکرار کرده است، خطاب به عقل آن را متهم می‌کند که سودی نبخشیده است: «يا عقلِي المُقدَّس، لِمَاذا تخَلَّتْ عنِّي؟» (همان: ۶۴۵) ترجمه: «ای عقل مقدس من، چرا تنها یام گذاشتی؟»

نجیب محفوظ، تعادل و توازن را به نمایش می‌گذارد و خاطر نشان می‌کند که از نظر فلسفی حرکت کردن زندگی بر یک رکن، چون غرایز و طبیعت یا عقل‌گرایی به شکست و نابودی می‌گراید از طرفی نیز توجه به سنت‌گرایی بدون وارد شدن به دنیای مدرن، یا ترک کلی سنت‌ها و ورود به مدرنیته نیز عاقبت شکست انسان را به دنبال دارد چرا که همه نیازهای فرد در سایه زندگی یک بعدی برآورده نمی‌شود «و چنین زندگی یک بعدی همیشه ناقص است و حاصل آن گستاخی است که به انفجار می‌انجامد. از این رو، محفوظ از خلال این رمان، بر اعتقاد خویش تأکید کرده است که در زندگی باید همه ابعاد وجودی انسان تکامل یابد تا زندگی یک بعدی نباشد و براساس نظامی همه‌جانبه و کامل استوار گردد تا همه توانایی‌های انسان را تحت الشعاع خود قرار دهد.» (محمدسعید، ۱۳۷۸ش: ۳۶۲)

۴-۸ نقش سیاست در تعیین هنجارها و ارزش‌های فردی

روشنفکران عرب قرن بیستم از واژه سوسياليسم، تصویر بسیار مبهمی درباره خیر و عدالت اجتماعی داشتند. آنچه سبب گرایش اندیشمندان، به آموزه‌های چپ شد، آن بود که در توضیح برخی مشکلات معاصر و یافتن راه حلی برای آنها، نمی‌توانستند به ظاهر سخن شریعت اکتفا کنند؛ لذا ناگزیر شدند از آموزه‌های جدید یاری جویند. از سوی دیگر، لیبرالیسم، راه مناسبی پیش روی دین مداران نمی‌گذاشت. بدین ترتیب برخی از آنان به آموزه‌های سوسياليستی روی آوردند و گروهی از مارکسیسم متأثر شدند. (ذ.الف، ۱۳۷۸ش: ۲۳۳)

هدف اصلی نجیب در رمانش، بیان اوضاع اجتماعی مصر و بحران سنت و تجدد است. «محفوظ در اجتماع تیره و تار استبدادی مصر رشد کرد و متأثر از محدودیت و فشار بر روشنفکران و ظهور

مکاتب گوناگون براساس سیاست مدرن بود او در رمان مذکور سعی در بیان حوادث و رویدادهای محیط دارد.» (نک: بدیر، ۱۹۸۸ش: ۷۵)

وجود سیاست و مکتب‌های سیاسی؛ نظیر دموکراسی، لیبرالیسم، سوسیالیسم و... نیز در رمان نقشی تعیین کننده بر سرنوشت افراد و نیز تغییر ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی در جامعه دارند. وجود پی در پی بحث‌های سیاسی حول آزادی و برابری انسان و وجود نظریات مختلف برخاسته از مدرنیته درباره سیاست، شخصیت‌ها را نسبت به این حوادث، مکاتب و فرقه‌ها بدبین کرده و آنان را در حالتی از سردرگمی و بلا تکلیفی قرار می‌دهد؛ مانند این سخن جعفر راوی: «اصطربتُ في حجرة مكتبي أفكار الليبرالية والاشتراكية والشيوعية والفوضوية والسلفية والدينية والفاشستية. وجدتني في دوامة صاحبة دار بها رأسي، عملاً بمبدئي في تقديم العقل نزعت إليه أسألة الرشد وسط ذلك الطوفان.» (محفوظ، ۱۹۸۸، ج ۴: ۶۴۰) ترجمه: «در اتاق کارم با افکار لیبرال، سوسیالیستی، کمونیستی، آنارشیستی، دینی سلفی و فاشیستی درگیر شدم. خود را در گردونه پر هیاهویی یافتم که سرم را به دوران انداخت. در میان این طوفان به عقلم که آن را مقدس می‌شمردم، پناه بردم.» او به دلیل نظریه‌های مختلف سیاسی و درگیری افکار او با افکار استادش سعد کبیر پیرامون مکتب‌ها و جمعیت‌های سیاسی، مرتکب قتل استادش شده، راهی زندان می‌شود. او از دموکراسی، کمونیسم و لیبرالیسم طرفداری می‌کند و به استادش چنین می‌گوید: «في الليبرالية حرّية وقيم وحقوق للإنسان آية في الجمال.» (همان: ۶۴۱) ترجمه: «در لیبرالیسم آزادی، حقوق بشر و ارزش‌هایی که نشانه زیبایی است، وجود دارد.» (برای اطلاع بیشتر رک: محفوظ، ۱۹۸۸، ج ۴: ۶۴۲-۶۴۳)

جهفر در جواب استادش که از مارکسیسم جانبداری می‌کند، بی‌طرفی خود را اعلام می‌دارد: «إنني أقف موقفاً واحداً من جميع الفلسفات، والفلسفة الماركسيّة ليست إلا فلسفة من الفلسفات فلما ذا تحول إلى العقيدة، ولماذا تفرض نفسها بالقوّة والديكتورية؟» (همان: ۶۴۲) ترجمه: «من در برابر همه فلسفه‌ها و مکتب‌ها موضع گیری یکسانی دارم و مارکسیسم چیزی جز یکی از این مکتب‌ها نیست. برای چه باید به یک عقیده تبدیل شود؟ برای چه خود را با زور و دیکتاتوری تحمیل می‌کند؟»

سرانجام جعفر راوی استادش را که سعی دارد او را به پذیرش مارکسیسم قانع کند، به قتل می‌رساند: «كَتَّا مجتمعين في مكتبي أنا وسعد كبير منفردین، وجرى الحديث، حاداً من ناحيَّة كالعادة، وحاداً من ناحيَّة على غير العادة..» (همان: ۶۴۵) ترجمه: «من و سعد کبیر تنها در دفتر کارم نشسته بودیم که بحث داغی درگرفت. از ناحیه او طبق معمول تند بود و از ناحیه من برخلاف عادت تند شد...» تا اینکه در ادامه تراژدی به وقوع می‌پیوندد.

روشنفکر غرب‌گرا گاهی از دیدگاه مدرنیته پشتیبانی کرده و دیدگاه‌ها و راه حل‌های خود را بنا می‌کند، گاهی به انقلاب مارکسیستی روی می‌آورد و هنگامی که این دو دیدگاه با انتقاد جدی روشنفکر

پست مدرن موافق می‌شود، طرح جدیدی می‌افکند و خواستار تحقق نتایج فکری و اجتماعی متباین با دو تجربه عربی و غربی و متفاوت از دوران فرهنگی آن دو می‌شود. (موصلی، ۱۳۸۵: ۴۵)

از طرفی وجود این مکاتب مختلف حتی شخصیت‌ها را نسبت به دوستان اطراف‌شان بدگمان می‌کند؛ مانند بدگمانی جعفر نسبت به همسرش هدی صدیق: «بعد ذلك الحوار لو أرجع إلى طمأنيني السابقة، وجعلتُ أراقبُ ما يدور حولي بدقة وسوء ظن» (همان: ۶۴۴) ترجمه: «بعد از آن بگومنگو ای کاش به آسایش گذشته بر می‌گشتم و با دقت و سوء ظن به اطرافم نگاه می‌کرم.» از طرفی نیز ارزش‌های فردی متزلزل شده و اعتبار خود را از دست می‌دهند.

نتیجه گیری

با توجه به آنچه در این پژوهش، درباره تقابل سنت و مدرنیته در رمان «قلب اللیل» نجیب محفوظ گفته شد، می‌توان چنین نتیجه گرفت:

- نجیب محفوظ در این رمان تقابل سنت و مدرنیته را با دیدگاهی فلسفی بررسی کرده و به تحلیل اوضاع سیاسی، نابودی طبقات اجتماعی و گستاخانواده‌های قدیمی در برهه‌ای از تاریخ اوایل قرن بیستم مصر پرداخته است. زمان داستان سال ۱۹۷۵ است که بستری مناسب برای این مضامین را فراهم آورده و مقارن با دوره گسترش مدرنیته در نیمه نخست قرن بیستم در مصر است.

- با توجه به این رمان، به راحتی می‌توان گفت مسئله تجدّد یا مدرنیته در دوره معاصر از مهمترین محورهای مباحث فرهنگی، سیاسی، ادبی و حتی اقتصادی کشور مصر است و مدرنیته در اینجا متردادف شهرنشینی به کار می‌رود که دوران رویارویی مصر با مدرنیته و عقب ماندگی و دوران بروز جریان‌های روش‌فکری، جریان‌های خواهان استقلال سیاسی با خاستگاه مدرن بود.

- با بررسی رویکردهای نجیب محفوظ نسبت به سنت و تجدد در رمان قلب اللیل مشخص شد که وی در مواجهه با این دو مقوله، برخورد متعصبانه‌ای ندارد. او در این میان، تعادل و توازن را بر می‌گزیند و بر این باور است که از نظر فلسفی، حرکت زندگی بر یک مدار؛ مانند غراییز و طبیعت یا عقل‌گرایی صرف به شکست و نابودی می‌گراید؛ از سوی دیگر، توجه به سنت‌گرایی محض، بدون وارد شدن به دنیای مدرن، یا کنارگذاشتن سنت‌ها و ورود به مدرنیته نیز عاقبت به شکست انسان منجر خواهد شد.

- نجیب محفوظ جنبه‌های مثبت و منفی هر کدام از عناصر سنت و تجدّد را به وسیله تعامل شخصیت داستان با زن سنتی به نام «مروانه» و زن مدرن به نام «هدی صدیق» تصویر می‌کند. خود نجیب در برخورد با دو مقوله سنت و تجدّد، جریانی میانه را طرفداری می‌کند که خواستار جنبه‌های مثبت هر دو مقوله بوده و می‌خواهد دو فرهنگ را با یکدیگر سازش دهد و آنها را با هم تلافی نماید.

- خانواده در رمان، رمزی از صداقت و پاکی است که متأسفانه به دلیل تناقضات درونی شخصیت‌ها از هم گستته می‌شود. فروپاشی خانواده به سبب ترک سنت‌ها و روی‌آوردن به تجلد، بحران روحی قهرمان داستان را تشدید و او را صاحب روحی جنون‌آسا و سرکش می‌سازد.

- قهرمان داستان در این زمینه، با توصل به عقل‌گرایی و مدرنیته، زندگی خود را پیش می‌برد و از سنت‌ها فاصله می‌گیرد. او تکیه بر عقل و دنیای مدرن با پیشرفت عقل را، راه گریز و رهایی و پرواز به‌سوی حقیقت می‌داند و عقل را تصدیق می‌کند؛ اما عقل هم به او خیانت می‌کند.

منابع

کتاب‌های فارسی

- ذ. الف، لوین. (۱۴۷۸ش). *اندیشه‌ها و جنبش‌های نوین سیاسی و اجتماعی در جهان عرب*؛ ترجمه یوسف عزیزی بنی طرف، تهران: علمی و فرهنگی.
- فروند، ژولین. (۱۳۶۸ش). *جامعه‌شناسی ماقس و بر*، ترجمه عبدالحسین نیک‌گهر، تهران: رایزن.
- کسرایی، محمدسالار. (۱۳۸۴ش). *چالش سنت و مدرنیته در ایران*، چاپ دوم، تهران: مرکز.
- گیدزر، آنتونی و دیگران. (۱۳۸۰ش). *مجموعه مقالات درباره مدرنیسم*؛ ترجمه حسنعلی نوذری، چاپ سوم، تهران: نقش جهان.
- محمدسعید، فاطمه الزهراء. (۱۳۷۸ش). *سمبولیسم در آثار نجیب محفوظ*، ترجمه نجمه رجائی، مشهد: دانشگاه فردوسی.
- موصلى، احمد و لویی صافی. (۱۳۸۸ش). *ریشه‌های بحران روشن‌فکری در جامعه عرب*، ترجمه پرویز آزادی، تهران: وزارت علوم و تحقیقات و فناوری.
- وبر، ماقس، (۱۳۶۷ش). *مفاهیم اساسی جامعه شناسی*، ترجمه احمد صدارتی، تهران: مرکز.

مقالات فارسی

- حیدری‌ثابت، حجت‌صفار. (۱۳۸۱ش). «*انسان، آزادی و تربیت در فلسفه هستی*»؛ *پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی*، سال دوم، شماره ششم و هفتم، صص ۲۵۶-۲۸۱.
- شریفیان، مهدی. (۱۳۸۷ش). «*بررسی فرآینده نوستالتزی در اشعار اخوان ثالث*»؛ *مجموعه مقالات ادبیات معاصر*، سفر در آینه، به کوشش عباسعلی وفایی، تهران: سخن.

- عاملی رضایی، مریم. (۱۳۹۱). «تعابیر سنت و مدرنیته در رمان اجتماعی پس از انقلاب اسلامی»؛ پژوهش زبان و ادبیات فارسی، ش ۲۵، صص ۱۳۳-۱۶۱.

کتاب‌های عربی

- بدیر، حلمی. (۱۹۸۸). *الرواية الجديدة في مصر (قراءة في النص الروائي المعاصر)*؛ الطبعة الأولى، القاهرة: دار المعارف.
- عيساوي، شارل. (۱۹۹۷م)؛ دراسة في التاريخ مصر الاجتماعية والاقتصادية؛ القاهرة: دار المعارف.
- محفوظ، نجيب. (۱۹۹۱م)؛ *المؤلفات الكاملة*؛ الطبعة الأولى، المجلد الثاني، بيروت: مكتبة لبنان.

دراسة التقابل بين السنة والحداثة في رواية قلب الليل لنجيب محفوظ*

عبدالاحد غيبي، أستاذ مشارك في قسم اللغة العربية وآدابها في جامعة الشهيد مدني بأذربيجان

بروين خليلي، ماجستير في اللغة العربية وآدابها في جامعة إيلام

مسعود باوانپوري، طالب الدكتوراه في اللغة العربية وآدابها في جامعة الشهيد مدني بأذربيجان

الملخص

هناك مجال مناسب لانعكاس حوار المجتمع وواقعاته في روایات اجتماعية. رواية قلب الليل من أبرز آثار نجيب محفوظ التي نجحت في تقديم تطورات مصر الاجتماعية المعاصرة، حيث يعدّ تقابل السنة والحداثة من تلك التطورات الهمامة التي تصوّره هذه الرواية بكل دقة ومهارة. تستهدف هذه المقالة إلى أن تبحث عن تقابل السنة والحداثة في رواية قلب الليل وموقف الكاتب بالنسبة إليه، مستمدًا بالمنهج الوصفي والتحليلي. ونتائج البحث تشير إلى أن نجيب محفوظ يرحب بكل الطرفين (السنة والحداثة) ويختار تياراً معتملاً ويطلب أبعاداً إيجابية للسنة والحداثة ويسعى إلى أن يصلح بينهما. يعلن نجيب محفوظ أن السير في مسيرة واحدة كالحركة في طريق الغرائز أو الطبيعة أو التعقل يؤدي إلى الانكسار. وكذلك يعتقد أن الاهتمام بالسنة دون الحداثة أو الدخول في عالم الحداثة دون الاهتمام بالسنة يؤدي إلى الهلاك لأن جميع الحاجات الإنسانية لا يتوفّر في ظلّ حياة أحادية جانب.

كلمات مفتاحية: الرواية الاجتماعية، قلب الليل، السنة، الحداثة، نجيب محفوظ، مصر المعاصرة.

* تاريخ الوصول: ١٣٩٧/٠٤/٢٨ تاريخ القبول: ٤/٠٤/١٣٩٧

- عنوان البريد الإلكتروني لكاتب المسؤول: Abdolahad@azaruniv.ac.ir

- شناسه ديجيتال(DOI): 10.30479/Irn.2018.1544